

לכבוד

אסתי דרור - סימונה פרת - דוד כרמי

שלום חברים

שושנה ואני רצינו להודות לכם על התערוכה המושקעת שהכנתם לקראת חג
ה70 של כפר שאלד.

היו שם אלפי תמונות באלבומים או בהקרנה, והמון פריטים מעניינים שחברים
הביאו, אך גולת הכותרת הייתה באוסף העצום של פלקטים ומודעות לחגים
ולאירועים, כולם מעשי ידי האומן של דניאל פראלטה.

כפר סאלד הצטיינה בחיים חברתיים – תרבותיים עשירים במיוחד. כמעט כול
שבוע התקיים אירוע לציבור כולו, ולכול אירוע הוקדשה הזמנה מיוחדת של
דניאל. חשבון פשוט חושף בפנינו את ההיקף העצום של תרומתו התרבותית.
בערך 50 שנה, כול שנה 42 שבועות, זה מספר מאוד גדול. הכול בהתנדבות,
ולא על מנת לקבל תמורה או פרס.

והיו הזמנות לחגי ישראל, והיו קישוטים ייחודים לחג מסוים. זכור לי היטב כמה
זמן הקדיש למחקר על מנת ליצור את הקישוטים המיוחדים בסגנון מצרי עתיק

לליל הסדר בחדר האוכל. הוא עבר על כל האוסף הגדול שאבא פרייער, אבא
של מיכל וזוזי, הביא מברלין (היה מנהל מוזאום). אבל בסוף מצא מודלים
מתאימים יותר באנציקלופדיה בריטניקה. ואי אפשר לשכוח את תרומתו
הייחודית ל " בתוכנו " . לצייר על סטנסיל לשכפול במכונה ידנית דרש ממנו

שעות על גבי שעות כול שבוע. הוא אפילו יצר כלים מיוחדים כדי לא לפצוע

את הסטנסיל וליצור סתם כתמי דיו. הוא השיג כלים גם מניצה פלד.

וכל זה הוא תרם ליד עבודתו הרגילה כנגר של הקיבוץ, המספק רהיטים ופרטים

נוספים לחברים. הוא גם תכנן וביצע את הבמה המתקפלת הגדולה לחדר
האוכל, שעליה התקיימו הצגות, מקהלות, קונצרטים ועוד.

הוא גם היה מעורב בכול השלבים של כול הצגה. יחד עם הבמאי ביצע את

התפאורה, ועיצב את התלבושות להצגה. בדרך כלל הבמאי היה דני פלדר ז"ל, הוא גם עסק באיפור השחקנים, ואיפור לילדים וחברים בכול פורים.

אבל היו גם אחרים. פדרו, למשל ביים את ההצגה של ז'יל ורן, מסע למרכז ההאדמה לציון סיום התיכון של קבוצת סביון.

בהזדמנות זאת הוא הכין מין לגו מיוחד במינו על מנת שהבמאי יוכל להציב את התפאורה בצורות שונות על הבמה. הוא בנה את הערכה המאוד מיוחדת ונתן אותה מתנה לפדרו. זאת הייתה מזוודה של בערך 60 ס"מ אורך ושלושים ס"מ גובה. גם המזוודה הייתה מעץ.

אף רגע הוא לא הזניח את האומנות שהעסיק אותו מבחינה אינטלקטואלית. בהתחלה היה מצייר נופים, ואחר כך עבר לסגנון אימפרסיוניסטי, ורק אחרי ההשתלמות בפריס התחיל בחיפוש האין סופי שלו של חיפוש ומציאת המימד השלישי בדף חלק בעל שני מימדים בלבד. הוא חקר והתנסה בכול הסגנונות הידועים לו, ובכולם השאיר את חותמו האישי. בהתחלה בציורים של כחול ואדום, בסגנון הבי מינימליסטי שהיה יכול ליצור, ועד התקופה האחרונה שהתמקד בקיפולי ניר. הקיפול היחיד בנר יחד עם הצל המאוד מאוד עדין, רק עם עפרונות בגוונים שונים של שחור, הוא שנתן את תחושת העומק המיוחדת. תמונות קלסיות של ברויגל ואחרים קיבלו מימד נוסף עקב הקיפול, והיו לדוגמה נהדרת של עבודתו הכול כך מדויקת ונקייה.

הוא גם התנסה בפיסול באבן. אחד כזה הציב בפתח דירתו.. והתנסה בהדפסת משי וקשר קשרים מיוחדים עם טולי מקיבוץ עמיר. גם עסק בגלופות אבן וגלופות עץ, עם הקושי הנוסף של יצירת תמונת ראי.

הוא גם הדריך ועזר לכול פונה אליו. הדריך לא מעט את יהודית הדגיש, ואת חגית שביט, וחזי יל וצביקה בס נעזרו בו לעתים תכופות. הוא גם לימד אומנות

בתל חי, ואירח בביתו חוג קבוע של אומנים כמו אורי ליפשיץ, שמי, דוד פיין ואחרים שכבר אינני זוכר. הוא גם היה פעיל באיגוד הציירים של הקיבוץ.

עבודותיו מוצגות בשיקגו, בארגנטינה ובהרבה מאור תערוכות בארץ ובחוץ לארץ, מהן כמה תערוכות יחיד. הוא הציג גם במוזיאון ישראל בירושלים, ויש

עבודה שלו גם בתל חי וגם בבסיס של פיקוד הצפון בבירה..

החלום שלי היה תמיד שאם המצב הכלכלי של כפר סאלד יאפשר זאת, המשק היה צריך להעניק מלגה לאומנויות ע"ש דניאל פראלטה.

בינתיים, אפשר להנציח את שמו ואת פועלו למען החברה ולמען התרבות

בהקדשת המועדון לחבר, שישא את שמו. אין מקום יותר מתאים מזה.

מקום רחב, מיקום מרכזי, אפשרויות שימוש מגוונות. מקום שכול הזמן יהיה שוקק חיים עם פעילויות שונות. גם עכשיו כפר סאלד מבורכת בכישרונות רבים בקולנוע, בצילום, בעריכה, במשחק בימתי בשירה ועוד. זאת האכסניה מתאימה. רק צריך להזמין מומחה לאקוסטיקה שייתקן כול האפשר, ולצרף חדרים נוספים כמו חדר הוידאו, וחדר הארכיון, (אם מצליחים למצוא מקום הולם יותר לארכיון).

בהצגה "בוסתן ספרדי" מדובר על קהילה קטנה שכולם מכירים את כולם,

קהילה הצומחת משורשים עמוקים. האנלוגיה לקיבוץ מאוד ברורה.

לכן, להנציח את שמו של דניאל פראלטה במועדון, והפיכתו של זה למרכז חברתי ותרבותי תוסס, הם גם תרומה נכבדה למאמצים לחידוש חברתי.

אין בליבי ספק, שדניאל פראלטה הפך לחלק מן השורשים המרכזיים של כפר סאלד, ותרומתו ההתנדבותית הייתה כל כך ענפה שאפשר אולי להגיד שלא חלף שבוע בלי תרומה של דניאל.

אין לזה אח ורע בכפר סאלד ואולי גם לא במקומות נוספים.

היום, דניאל לא יכול ליצור. אני כולי תקווה שאינו סובל ושעולמו ורוד.

בברכת חברים

ברוך טבצ'ניק כפר סאלד 19.9.2012

העתק: רבקה פראלטה

אליאור פרלשטיין - חזי יל

רון ט. - דפנה ט. - ארכיון